

Ἐπιγράμματα καὶ προσφωνήσεις
καὶ διάφοροι φιλοφρονήσεις.

Εἰς τὴν Ρέν ἀναχωροῦσαν
καὶ ἄλλου ἀποδημοῦσαν.

Ἐστὸ Φάληρο γιὰ λίγο ἐκκτοίχῃσαι,
καὶ τοῦ Τρικουπῆ τὴν καρδιά ἐνίκησαι.
Κι' ὁ Κεχαγιάς σέ εἶδε καὶ ἐλίμνηξε,
κι' ὄλο τὸ περιβόλι του ἐρήμαξε.

Εἰς Πρίγκηπα γενναῖον,
πολύ κοντόν καὶ νέον.

Σέ βεβχιόνω, Πρίγκηπας κι' ἂν ἦσο κι' ἂν δὲν ἦσο.
πῶς ἀπὸ τὸν βρῦτονον θά ἐξυλοκοπέισο.

Κι' ἓνα πεζὸν
ἐστὴν Dugazon

Εἶτ' ἐκ τῆς Ἑλλάδος, εἶτ' ἐκ τῆς Γαλλίας σου,
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ἀναχωρεῖς κι' αὐτοῦ ποῦ πᾶς ἐλπίζομεν
νὰ μὴν ξαναγυρίσης ἵστας Ἀθήνας;
ἀλλ' ἂν σκοπεύης ν' ἀλθῆς σ' ἐξορκίζομεν
νὰ μᾶς τὸ γράψῃς πρὶν πέντ' ἕξη μῆνας.

Καὶ ἐστὴ Φερεὶ κάμπουσα,
ποῦ πῆρε λίγα γρόσια.
Φεύγεις καὶ σὺ πεντάμορφη μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά σου,
μὰ πῆρες κάμπουσα λιανὰ κι' ἔκαμες τὴ δουλειά σου.

Εἰς τὸ Φάληρον ἐν γένει,
ποῦ μὲ τὰ λουτρά του μένει.
Ἄς σβύσῃ τὸ ἠλεκτρικόν, ἄς σβύσῃ καὶ τὸ γκᾶζι,
καὶ μόνος ὁ Κατσιμπκλής ἄς περιδιαβάξῃ.

Λιμενικὸν δελτίον
σπουδαῖον καὶ ἀστείον.

Χθὲς παρὰ τὸν Φαληρέα ἐν ψαράδικῳ καίκι
ἔρριπτε τὰ δίχτυά του μὲ ἀφέλειαν μεγάλην,
ἀλλ' ἤκούσθη αἰφνηδῶς ἓνας κρότος καὶ—τί φοίχη!—
ὄλ' ἡ θάλασσα ἐσεισθῆ ὅπως εἰς ἀνεμοζάλην.
Ἐνταυτῷ γιλιάδες ψάρια ἤρχισαν νάναπηδῶσι
πιθανόν τὸν Λιμενάρχην προσπαθοῦντα νὰ ἰδῶσι.
Κι' ἄρχισε τὸ κάθε ψάρι νὰ φωνάζῃ ἀπ' τὸ κῦμα
δυναμίτιδος πῶς ἦτο κατασκοτωμένον θῦμα.

Ἐτρεξεν ὁ Λιμενάρχης μὲ τὴν ἀτμοτελωνίδα,
ἔφθασε κι' ὁ ἀστυνόμος παρευθεὶς ἐστὴν παραλίαν,
πλὴν δὲν εὔρον εἰμὴ μόνον μίαν φρέσκη σιναγίδα,
κι' ἤρχισαν εὐθὺς κι' οἱ τρεῖς τῶν σοβαρῶν συνομιλιῶν.
Συνεσκέφθησαν κατόπιν Λιμενάρχης κι' Ἀστυνόμος,
καὶ τὰς σκέψεις τῶν θά εἶπουν ἐστὸν Πρωθυπουργόν συντόμως.

Ἐν τούτῳ κι' οἱ ψαράδες ἔρριπτον σιγὰ παρῆκει
κάθε ὥραν κι' ἀπὸ ἓνα δυναμίτιδος φυσέκι.

Ἄλλ' ἡ ἀτμοτελωνίς μας καθὼς ἀστραπή ταχεῖα
ἐφορμᾷ καὶ μετ' ὀλίγον τοὺς ψαράδες καταρθάνει,
καὶ εὐθὺς ἀρχίζει τότε φοβερὰ λογομαχία
τῶν ἀγρίων καιτσιδῶν μετὰ τοῦ Καρακατσάνη;
—Μὰ parole d' honneur τοὺς λέγει, εἰσθε ὅλοι σας χαμένοι,
—Πῶς δὲ ν μ ο ὤ σ κ α σ ε ς, κι' ἐκεῖνοι τοῦ φωνάζουν θυμωμένον.

Κι' ἀπὸ κρότους ἀντιγοῦσε κάθε πέτρα, κάθε βράχος,
κι' ἔτρεγε τὸ βαποράκι μὲ τὸ μέγιστόν του τάχος.

Ἄλλ' ἐνῶ παντοῦ φυσέκια δυναμίτιδος βυθίζου
καὶ φονεύονται τὰ ψάρια ἐστὸν Ὠκεανὸν τὰ βάθη,
φαίνεται πῶς οἱ ψαράδες τὰ νερά παραγνωρίζου
καὶ συχνὰ πυκνὰ συμβαίνου μερικὰ σπουδαῖα λάθη.
Δηλαδή οὐχὶ σπανίως μὲ ροφούς καὶ μὲ κταπόδια
βγαίνου ἐστὸν ἀπρὸ πολλάκις χέρ' ἀνθρώπινα καὶ πόδια.

Τί ἀστείον! δυναμίτις καὶ ἐστὴ θάλασσα ν' ἀνάβῃ,
σὰν νὰ ζοῦν κι' ἐκεῖ ἀκόμη αὐτοκράτορες καὶ σκλάβοι.

Κι' ἐπειδὴ καὶ μὲ τὰ δίχτυα πιάνου ψάρια κάθε μέρα
πλείστα μὲ τὸ καλάμιδι κι' ἄλλα μὲ τὸ παραγάδι
κι' ἐν ταυτῷ ἡ δυναμίτις ἀντιγᾶ ἐστὴν κάθε ξέρα,
ἀπεφάσισαν τὰ ψάρια πάλιν χθὲς κατὰ τὸ βράδυ
μὴν ἀναφορὰ μεγάλη, εἰάν θέλουσι νὰ γλυτώσουσι,
ἐστὸν Πρωθυπουργόν τοῦ κράτους διὰ τοῦ Ψ α ρ ᾱ νὰ δώσουσι.

Κι' ὁ Ψ α ρ ᾱ ς μεμυημένος καὶ εἰς τὰ τῆς Κοιταίδος
τὴν ἀναφορὰν θά γράψῃ ἐντριβῆς σ' αὐτὸ τὸ εἶδος.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίαις

ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ τὰ κρασιὰ ἄς πίνῃ ὁ καθένας
γιατὶ ἔμπορεῖς μερόνικτα ἀπὸ αὐτὰ νὰ πίνῃς,
χωρὶς νὰ τρέχῃς κίνδυνον νὰ χάσῃς καὶ τὰς φρένας,
μὰ μόνον γιὰ τὴ γεῦσι τοὺς λίγο μπεκρῆς νὰ γίνῃς.
Τὰ μαῦρα εἶναι γιὰ φαγεῖ, τὰ ἄσπρα γιὰ τὰ φρούτα,
τὰ ἄσπρα εἶναι γιὰ βιολιά, τὰ μαῦρα γιὰ λαγούτα.

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ περιοδικὸν ἐβγήκε «Ἐ β δ ο μ ᾱ ς . . .»
κι' ἂν θέλετε, ἀγαπητοί, νὰκούσετε κι' ἐμᾶς,
χωρὶς κανένα δισταγμὸν συνδρομηταὶ γενήτε,
κι' ἐμεῖς σᾶς ὑποσχόμεθα ὅτι πολλὰ θά ἔβρῃτε.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὀλίγον παρακότω
θά εὔρετ' ἐπικλοπιὸν ὄνοματι Σ ο υ λ τ ᾱ τ ο .
Κατασκευάζει ἐπιπλα μὲ τέχνην καὶ κομψότητα
μὲ εὐθηνίαν ἀρκετὴν καθὼς καὶ στερεότητα.

Εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ ΤΑΣΣΟΥ τοῦ ΣΚΟΤΙΔΑ,
ποῦ λέγεται Χ α υ τ ε ἰ α καὶ ἵστα Χαυτεῖα εἶναι,
μαγειρικὴ ἀρίστη καὶ μπόλικη μερίδα
καὶ ὅσο θέλεις τρῶγε, καὶ ὅσο θέλεις πίνε.
Κι' ὁ ξενοδόχος τόσο τὸ γούστο ὅλων ξερεῖ
καὶ τὰ φερσιματά του τόσο σ' ὑποχρεοῦνουν,
ὅπου ποτὲ κανένας δὲν γράφει ἐστὸν τεφτέρι,
μὰ ὅλοι τὸ φαγεῖ των τοῖς μετρητοῖς πληρώνουν.

Τοῦ «Ρωμηοῦ» μας τὸ γραφεῖο—μῆσα ἐστὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτεῖων —μ' ἓνα κάποιον Φαρμακεῖον.

Καφενὲ τῶν «Εὐ Φρονούντων»—νύκτα ἕμερα συζητούντων.
μὲ μπακάληδες κάμπουσους, —πατζατζῆδες ἄλλους τῶσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια —καὶ μὴ μάνδρα μὲ γαιδούρια.